

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 81.489 van 30 juni 1999

A. 82.726/VIII-1243

In zake : **REYNAERT** Pierre,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Eric LEMMENS, advocaat,
rue du Parc 79
4020 Luik,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel MAHIEU, advocaat,
Louizalaan 523
1050 Brussel.

Tussenkomen partij :

BLANPAIN Vincent,
Rue du Cherroy 2
1490 Court-Saint-Etienne.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de door Pierre REYNAERT op 2 maart 1999 ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van :

1° "het koninklijk besluit van 27 februari 1999 dat de heer Vincent BLANPAIN met ingang van 1 februari 1999 voor een periode van 3 jaar aanstelt als assessor-straftuitvoering voor de Franstalige commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling van Brussel";

- 2° "de beslissing van de Minister van Justitie om zijn kandidatuur voor dat ambt van assessor-strafuitvoering voor de Franstalige commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling van Brussel voor een periode van 3 jaar met ingang van 1 februari 1999, niet voor te dragen aan de Koning";
- 3° "de impliciete beslissing om verzoeker niet aan te stellen in het hierboven vermelde ambt";

Gezien het op 14 april 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissingen;

Gelet op arrest nr. 79.243 van 12 maart 1999 waarbij het verzoek tot tussenkomst ingediend door Vincent BLANPAIN wordt ingewilligd en de vordering tot schorsing ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt afgewezen;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer HENSENNE, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 juni 1999 waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 25 juni 1999;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. LEMMENS, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. MAHIEU, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. DEPRE, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HENSENNE, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering uiteengezet zijn in arrest nr. 79.243 van 12 maart 1999; dat hieraan behoort te worden toegevoegd dat de procureur des Konings op de terechtzitting van 26 mei 1999 van de correctionele rechtbank, verzoekers vrijspraak heeft gevorderd.

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de omstreden handeling hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou berokkenen, van financiële, morele en professionele aard;

Overwegende dat verzoeker in verband met het financiële nadeel erop wijst dat het ambt van gevangenisdirecteur tot rang 10 behoort, terwijl dat van assessor bij de commissie voor de voorwaardelijke invrijheidstelling overeenstemt met rang 13;

Overwegende dat een financieel nadeel kan worden hersteld, tenzij dat nadeel voor betrokkene sociale uitsluiting tot gevolg zou hebben, wat hier niet het geval is;

Overwegende dat verzoeker in verband met het morele en professionele nadeel de volgende argumenten aanvoert :

- wanneer hem verzocht is om deel te nemen aan de opleiding, heeft hij de personeelsleden van de gevangenis van Nijvel daarvan op de hoogte gebracht, die een feest hebben georganiseerd te zijner ere; het feit dat hij niet als assessor wordt aangesteld en verplicht wordt zijn ambt van directeur van die gevangenis weer op te nemen, brengt hem zowel bij zijn collega's als bij de gevangenen in zo'n evident diskrediet dat ernstig afbreuk wordt gedaan aan zijn waardigheid, zijn geloofwaardigheid en aan de uitoefening van zijn ambt;
- de omstreden handelingen kunnen het aanzien tenietdoen dat hij heeft opgebouwd na talrijke jaren van arbeid en specialisatie op gebieden waarop die handelingen betrekking hebben;
- ten aanzien van de leden van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling wordt hij op dezelfde wijze in diskrediet gebracht;
- het aangevoerde nadeel vloeit niet alleen voort uit de bestreden handelingen zelf, maar tevens uit de gevolgen ervan, aangezien verzoeker het ambt niet zal kunnen uitoefenen gedurende drie tot acht jaar,

terwijl er andere, minder nadelige oplossingen voorhanden waren, die hem in staat zouden hebben gesteld zitting te nemen als assessor onmiddellijk na afloop van de justitiële procedure;

Overwegende dat verzoeker zijn ambt van directeur van de gevangenis van Nijvel weer heeft opgenomen na de kennisgeving van het voormelde arrest nr. 79.243; dat het aangevoerde nadeel zich op dat punt heeft voorgedaan; dat verzoeker zijn aanzien in zijn wetenschappelijke activiteiten heeft verworven door de kwaliteit van zijn werkzaamheden en dat, mocht daaraan afbreuk worden gedaan, zulks hoofdzakelijk te wijten zou zijn aan de rechtsvervolging die tegen hem is ingesteld; dat de omstandigheid dat verzoeker niet is aangesteld als assessor op zich zijn wetenschappelijke aanzien niet kan aantasten; dat evenzo het diskrediet waarvan verzoeker het slachtoffer zou kunnen zijn bij de leden van de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidstelling, hoofdzakelijk te wijten zou zijn aan die rechtsvervolgingen; dat ten slotte het feit dat men zijn rechtmatige aspiraties niet kan waarmaken weliswaar te betreuren valt, doch zulks daarom nog geen voldoende ernstig nadeel vormt om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de omstreden beslissingen te rechtvaardigen;

Overwegende dat niet is voldaan aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat deze de tenuitvoerlegging van een bestreden handeling kan schorsen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertig juni 1900 negenennegentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.